

Věra Kantová

životopis

Věra Kantová se narodila roku 1948 v Klatovech v židovské rodině Masárkových, otcí zubaři a mamince, která pracovala s tatínkem jako zubní instrumentářka. Malá Věra chodila do školky v Klatovech, kde se jí moc líbilo, i když to bylo za dob nejtvrďšího komunismu v Čechách. Jako malé jí rodiče kvůli židovské víře nekupovali vánoční stromek. Ona chtěla mít stromek jako ostatní děti, a tak jí ho na její naléhání rodiče pořídili. Důvodem byla určitě i doba a prožité strasti, které provázely její rodinu za 2. světové války, i proto nebyl důvod neslavit vánoční svátky. V rodině nebylo zvykem dodržovat ani jiné židovské obyčeje. Tatínek odmítal tradiční vepřo knedlo zelo, místo něj měli doma hovězí, ale slevil z toho nejíst vepřové maso, když byl vepřový řízek „schovaný“ v trojobalu, ten se pak jíst mohl.

Ve školce prožila i období žloutenkové epidemie, kterou „přežila“ doma díky tomu, že tatínek byl lékař a že neměla žádné sourozence. V Klatovech navštěvovala základní školu a následně i střední průmyslovou školu. Studium na gymnáziu jí otec rozmluvil (tehdy gymnázium neslo označení střední všeobecně vzdělávací škola). Ráda hrála tenis a jezdila na lyžích, zároveň navštěvovala i klatovskou základní uměleckou školu („lidušku“). Vzpomíná na tyto časy s úsměvem i z důvodu ne moc častého učení se a provádění různých „skopičin“. Sama říká, že se na střední průmyslovou školu nehodila, ale vysvědčení se samými jedničkami říká opak.

Po dokončení studia na strojní průmyslové škole se pokusila dostat na pedagogickou fakultu do Plzně, ale nakonec studovala Vysokou školu strojní a elektrotechnickou tamtéž. Pak začala pracovat jako programátorka v národním podniku Kozak. Tam se jí dařilo, práce ji naplňovala a bavila, prý jí to připomínalo matematiku, kterou měla na vysoké škole ráda.

Vdala se za muže, se kterým se znala už od střední školy, a má s ním tři děti. Vyprávěla nám také o účasti svých příbuzných na sametové revoluci roku 1989, prý o ně měla velký strach. Je zajímavé, že dvě z jejích tří dětí vyučují na střední škole. V roce 1993 se sama stala také učitelkou na klatovské Obchodní akademii.

Nyní si užívá důchodu a žije v Klatovech. Ráda vzpomíná na dobu po roce 1989 a na svoji tetu Hanu Masárkovou, se kterou se měly rády, a které se nebála zeptat na události v koncentračních táborech.